ECLI:LV:AT:2022:0630.C30689119.10.S
Lieta Nr. C30689119, SKC-144/2022
Civillietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
SPRIEDUMS
Rīgā 2022. gada 30. jūnijā

Senāts šādā sastāvā:
senatore referente Marika Senkāne,
senators Intars Bisters,
senators Valerijs Maksimovs

izskatīja rakstveida procesā SIA „Dominium Insurance Consultings" kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021. gada 10. marta spriedumu SIA „Dominium Insurance Consultings" prasībā pret uzņēmuma Akcine draudimo bendrove „Gjensidige" Latvijas filiāli par apdrošināšanas atlīdzības piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "MP finance" 2019. gada 6. augustā cēla tiesā prasību pret uzņēmuma Akcine draudimo bendrove „Gjensidige" Latvijas filiāli (turpmāk arī – ADB „Gjensidige" Latvijas filiāle) par apdrošināšanas atlīdzības piedziņu, kurā, pamatojoties uz likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24. panta pirmo daļu, 35. pantu, Civillikuma 1756. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1765. pantu, lūdza piedzīt no atbildētājas apdrošināšanas atlīdzību 258 340,57 EUR.

Prasības pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[1.1] Starp pasūtītāju SIA „MP finance" un būvuzņēmēju SIA „RCBS" 2016. gada 19. septembrī noslēgts Uzņēmuma līgums Nr. 19/09/2016-BR4_MP-RCBS (turpmāk – Uzņēmuma līgums). Ar būvniecību saistītās izmaksas noteiktas 2 481 046,26 EUR.

Būvniecības laikā radusies nepieciešamība pēc līdzekļiem papildu darbu veikšanai, tādēļ 2017. gada 12. aprīlī tika noslēgta vienošanās Nr. 2 pie Uzņēmuma līguma par avansa maksājumu 350 000 EUR, kas izmantojams konkrētu materiālu un aprīkojuma iegādei, kuru specifikācija un izmaksas norādītas minētās vienošanās pielikumā.

[1.2] Atbilstoši Uzņēmuma līguma noteikumiem ar atbildētāju 2017. gada 3. maijā tika noslēgts Priekšapmaksas (avansa) garantiju apdrošināšanas līgums Nr. BG 107471 par summu 350 000 EUR, kura darbības laiks bija līdz 2018. gada 31. martam. Tajā paredzēts, ka apdrošināšanas gadījums uzskatāms par iestājušos brīdī, kad Uzņēmuma līgumā paredzētajā termiņā, līdz kuram Apdrošinājuma ņēmējam saņemtās priekšapmaksas apmērā bija jāveic Uzņēmuma līgumā noteiktie darbi, viņš tos nav veicis.

[1.3] 2018. gada 10. aprīlī noslēgts jauns Priekšapmaksas garantiju apdrošināšanas līgums (polise Nr. GJELV1030577) ar apdrošināšanas periodu no 2018. gada 12. aprīļa līdz 2018. gada 1. augustam par summu 268 340,36 EUR, kas bija tobrīd vēl neizstrādātā avansa atlikums.

[1.4] Starp prasītāju, SIA „RCBS" un SIA „RCBS Group" 2018. gada 1. jūnijā noslēgts Uzņēmuma līguma pārjaunojuma līgums, ar kuru SIA „RCBS" nodeva SIA „RCBS Group" visas saistības un pienākumus, kas būvuzņēmējam noteiktas uzņēmuma līgumā, paredzot darbu izpildes termiņa pagarinājumu līdz 2018. gada 25. augustam.

Tajā pašā dienā starp pasūtītāju un SIA „RCBS Group" noslēgtas Vienošanās Nr. 1 un Nr. 2 pie pārjaunojuma līguma, kurās SIA „MP finance" pielīgtas tiesības patstāvīgi vienoties par atsevišķu darbu veikšanu ar apakšuzņēmējiem, veicot ar tiem arī tiešus norēķinus.

[1.5] Starp prasītāju, atbildētāju, SIA „RCBS" un SIA „RCBS Group" 2018. gada 21. jūnijā noslēgta Vienošanās Nr. 1 pie apdrošināšanas līguma, ar kuru puses vienojās, ka turpmāk apdrošinājuma ņēmēja ir SIA „RCBS Group".

[1.6] Starp prasītāju un SIA „RCBS Group" 2018. gada 31. jūlijā noslēgta Vienošanās Nr. 3 pie pārjaunojuma līguma, ar kuru puses vienojās pagarināt būvdarbu izpildes termiņu līdz 2018. gada 15. oktobrim.

[1.7] Pēc Vienošanās Nr. 3 noslēgšanas SIA „RCBS Group" pārstāvis vērsās pie atbildētājas, lūdzot pagarināt Apdrošināšanas līguma darbības termiņu līdz 2018. gada 15. oktobrim. 2018. gada 16. augustā atbildētāja atteica līguma darbības termiņa pagarinājumu.

[1.8] Šādā situācijā, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, proti, noteiktajā termiņā SIA „RCBS Group" būvdarbus saņemtās priekšapmaksas apmērā izpildījusi nebija, prasītāja 2018. gada 29. augustā iesniedza atbildētājai apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu.

Atbildētāja 2018. gada 15. oktobrī pieņēma lēmumu par atteikšanos izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību. Lēmums pamatots ar Būvniecības garantiju apdrošināšanas noteikumu Nr. 15.2 (turpmāk arī - apdrošināšanas noteikumi) 4.2.3. un 10.2. punktu, norādot, ka Pārjaunojuma līgumā izdarītie grozījumi ir uzskatāmi par būtiskiem, jo tie maina Uzņēmuma līguma noteikumus.

[1.9] Prasītājas ieskatā, atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību nav pamatots. Ne apdrošināšanas līgums, ne apdrošināšanas noteikumi neparedz kārtību, kādā ar atbildētāju saskaņojamas Uzņēmuma līgumā izdarītās izmaiņas un papildinājumi.

Noslēdzot Vienošanos Nr. 1 pie apdrošināšanas līguma, atbildētājai tika nodota visa nepieciešamā dokumentācija, t. sk. Vienošanās Nr. 1 un Nr. 2 pie Pārjaunojuma līguma. Atbildētāja neizvirzīja nekādas pretenzijas un pieņēma saistību pārņēmēju kā apdrošināšanas līguma dalībnieku. Līdz ar to pasūtītājai bija pamats uzskatīt, ka minētās vienošanās ir saskaņotas ar atbildētāju. Turklāt tās būtiski nemaina un neietekmē Uzņēmuma līguma noteikumus, jo tās galvenokārt attiecas uz organizatorisku jautājumu risināšanu un neparedz priekšapmaksas garantijas apdrošināšanas risku paaugstinošus noteikumus.

SIA „RCBS Group" pārstāvju lūgums pagarināt apdrošināšanas līguma termiņu pēc savas būtības ietvēra arī lūgumu akceptēt ar vienošanos Nr. 3 pie Pārjaunojuma līguma izdarītās izmaiņas attiecībā uz būvdarbu izpildes termiņu. Apdrošināšanas līguma termiņa pagarinājums bija arī apdrošinātājas interesēs, jo atliktu iespējamā riska iestāšanās brīdi. Tomēr atbildētāja atteica pagarināt apdrošināšanas līgumu, neņemot vērā, ka ar to tika nodrošināta

nevis visu būvdarbu izpilde, bet tikai konkrētu darbu izpilde, proti, materiālu un aprīkojuma iegāde saņemtās priekšapmaksas apmēra. Līdz ar to pati atbildētāja, atsakoties pagarināt apdrošināšanas līguma un būvdarbu izpildes termiņu, radījusi pamatu apdrošināšanas riska gadījumam.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020. gada 30. marta lēmumu SIA „MP finance" aizstāta ar tās tiesību pārņēmēju SIA „Dominium Insurance Consultings".

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020. gada 13. novembra spriedumu prasība noraidīta.

[4] Izskatījusi lietu sakarā ar prasītājas apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2021. gada 10. marta spriedumu prasību noraidīja.

Spriedumā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. panta piekto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

[4.2] Noslēgtās vienošanās ir uzskatāmas par būtiskām, jo maina Uzņēmuma līguma noteikumus attiecībā uz norēķinu kārtību par veiktajiem darbiem, kā arī pagarina iemaksātā avansa izmantošanas laiku.

Atsaucoties uz apdrošināšanas noteikumu 4.2.3. apakšpunktu, atbildētāja pamatoti atteikusi izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, jo 2018. gada 1. jūnija Vienošanās Nr. 1 un Nr. 2, kā arī 2018. gada 31. jūlija Vienošanās Nr. 3 netika saskaņotas ar atbildētāju.

[4.3] Pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka darbu izpildes termiņš tiešā veidā attiecas arī uz apdrošināto avansa maksājuma izlietošanu, līdz ar to pasūtītājam un saistību pārņēmējam šis darbu izpildes termiņa pagarinājums apdrošināšanas līguma darbības laikā bija jāsaskaņo ar atbildētāju.

Būvniecības procesā avansa apdrošināšana tiek veikta būvniecības sākuma stadijā, kad pasūtītājam nepieciešams nodrošinājums tam, ka būvnieks iepirks materiālus un veiks sākotnējos darbus tam izmaksātā avansa apmērā.

Konkrētajā gadījumā, atšķirībā no priekšapmaksas, būvniecības uzsākšanas brīdī avanss tika izmaksāts kā papildu finansējums uzņēmuma līguma izpildes laikā un tas attiecās ne tikai uz papildu materiālu un aprīkojuma savlaicīgu piegādi, bet arī uz konkrētiem celtniecības darbiem, ko apliecina Vienošanās Nr. 2 pielikumā norādītās pozīcijas. Tātad minēto pozīciju darbu izpildes termiņš tiešā veidā ir attiecināms arī uz apdrošināto avansa maksājuma izlietošanu, līdz ar to pasūtītājam un saistību pārņēmējam šis darbu izpildes termiņa pagarinājums apdrošināšanas līguma darbības laikā bija jāsaskaņo ar atbildētāju.

Atbilstoši apdrošināšanas noteikumu 3.2.2. un 10.2. apakšpunktam prasītāja, pagarinot darbu izpildes termiņu bez saskaņojuma ar atbildētāju un papildinājumu veikšanas apdrošināšanas līgumā, ir zaudējusi tiesības uz apdrošināšanas atlīdzību, jo attiecībā pret apdrošinātāju nav rīkojusies labā ticībā.

[5] Par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021. gada 10. marta spriedumu kasācijas sūdzību iesniedza SIA „Dominium Insurance Consultings", lūdzot atcelt spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai.

Kasācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[5.1] Tiesa nepareizi piemērojusi likuma „Par apdrošināšanas līguma" 24. panta pirmo, piekto un sesto daļu kopsakarā ar 12. panta trešo daļu.

Apdrošināšanas līgumos tiek uzskaitīti gadījumi, kuros apdrošinātājs uz likuma vai līguma pamata ir tiesīgs atteikt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Ja atlīdzības izmaksāšanas atteikums izriet no likumā paredzētajiem gadījumiem, to izvērtēšana tiesā ir atkarīga tikai no likuma normā ietverto apstākļu konstatēšanas, kamēr līgumisko atteikumu gadījumā atteikuma pamats ir vērtējams kontekstā ar apdrošināšanas līgumtiesisko attiecību saturu.

Apdrošināšanas noteikumu 4.2.3. punktā noteiktais izņēmums ir vērtējams kā relatīvais jeb subjektīvais atlīdzības izmaksāšanas atteikuma iemesls. Šādā situācijā tiesai bija jāvērtē apdrošinātājas atteikuma pamatojums, pārbaudot, vai vienošanās par Uzņēmuma līguma termiņa pagarināšanu palielināja apdrošinātā riska iestāšanās iespējamību un vai tā varēja nodarīt atbildētājai kādu kaitējumu.

Tiesa šādā rakursā apdrošinātā darbības nav vērtējusi, aprobežojoties vien ar formālu un pienācīgi neargumentētu secinājumu, ka darbu izpildes termiņš attiecas arī uz apdrošināto avansa maksājumu izlietošanu. Nav strīda, ka darba izpildes termiņš attiecās uz avansa maksājuma izlietošanu. Strīds ir par to, vai šī termiņa pagarināšana palielināja iespēju, ka būvnieks saistību izpildīs, vai tieši pretēji – zinot, ka darbi nav izpildīti, tieši to izpildes termiņa nepagarināšana noveda pie apdrošināšanas gadījuma iestāšanās.

Konkrētajā gadījumā apdrošināšanas risks bija būvniekam izmaksātās avansa summas neizmantošana Vienošanās Nr. 2 pielikumā minēto materiālu un aprīkojuma iegādei laikā līdz 2018. gada 1. augustam. Līdz ar to, ja pasūtītājs ar būvnieku vienojās, ka materiālu iegādei atvēlētais laiks tiek pagarināts no 2018. gada 1. augusta līdz 2018. gada 15. oktobrim, tad loģiski secināms, ka 2018. gada 1. augustā apdrošināšanas gadījums nebūtu iestājies, ja vien tiktu pagarināta vai izdota arī būvniecības garantiju apdrošināšanas polise.

Tātad Vienošanās Nr. 3 par grozījumiem Pārjaunojuma līgumā attiecībā uz Uzņēmuma līgumā paredzēto darbu izpildes termiņa pagarinājumu nevis palielināja apdrošināšanas riska iestāšanās iespējamību, bet gan tieši otrādi – bija vērsta uz tā samazinājumu. Savukārt SIA „MP finance" un SIA „RCBS Group", parakstot Vienošanos Nr. 3, nekādu kaitējumu apdrošinātājai nav radījušas, jo atbildētāja, atsakoties pagarināt vai izsniegt jaunu būvniecības garantiju apdrošināšanas polisi, pati veicināja apdrošināšanas gadījuma iestāšanos.

SIA „MP finance" darbībās nav konstatējams ne ļauns nolūks, ne rupja neuzmanība, tieši pretēji, atbilstoši apdrošināšanas noteikumu 8.2. un 8.3. punktā noteiktajiem apdrošinātās personas pienākumiem gan SIA „MP finance", gan SIA „RCBS Group" centās novērst apdrošinātā riska iestāšanās iespējamību.

Kasācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā, gadījumos, kad apdrošināšanas atlīdzības izmaksāšanas atteikuma pamats ir nevis likumā noteiktie gadījumi, bet likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 12. panta trešajā daļā paredzētie izņēmuma gadījumi, tiesas pienākums ir pārbaudīt, vai apdrošināšanas līguma noteikumu piemērošana ir notikusi atbilstoši vispārējiem apdrošināšanas atlīdzības izmaksāšanas principiem un vai apdrošinātā vai apdrošinājuma ņēmēja pieļautais līguma pārkāpums ir palielinājies apdrošinātā riska iestāšanās iespējamību un vai pārkāpuma rezultātā apdrošinātājam ir nodarīts kaitējums. Ja šāds apdrošināšanas atlīdzības izmaksāšanas atteikuma izvērtējums nav noticis, secināms, ka likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 24. panta piektā un sestā daļa, taisot spriedumu, ir piemērota nepareizi.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījis sprieduma likumību attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā tas noteikts Civilprocesa likuma 473. panta pirmajā daļā, Senāts atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021. gada 10. marta spriedums ir atceļams un lieta nododama jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[7] Atbilstoši likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 1. panta 5. punktam ar apdrošināšanas līgumu jāsaprot vienošanās, ar kuru apdrošinājuma ņēmējs uzņemas saistības maksāt apdrošināšanas prēmiju līgumā noteiktajā veidā, termiņos un apmērā, kā arī izpildīt citas līgumā noteiktās saistības, un apdrošinātājs uzņemas saistības, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, izmaksāt līgumā norādītajai personai apdrošināšanas atlīdzību atbilstoši

apdrošināšanas līgumam.

Starp pusēm pastāv strīds par prasītāja tiesībām saņemt apdrošināšanas atlīdzību, jo ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle atteikusi tās izmaksu, pamatojoties uz Būvniecības garantiju apdrošināšanas noteikumu Nr. 15.2 4.2.3. punktā paredzēto izņēmuma gadījumu – Uzņēmuma līgumā ir izdarītas izmaiņas un papildinājumi bez rakstiskas saskaņošanas ar Apdrošinātāju, pagarinot Uzņēmuma līgumā paredzēto darbu izpildi vispirms līdz 2018. gada 25. augustam, bet pēc tam – līdz 2018. gada 15. oktobrim.

Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai atteikums izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību ir pamatots un vai ir pierādīti visi apstākļi, kuri ir norādītā atteikuma pamatā.

[7.1] Likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 24. panta otrās daļas 4. punkts paredz, ka apdrošinātājam nav tiesību izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, ja apdrošinātā riska iestāšanos ir izraisījis apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātā, labuma guvēja vai trešās personas ļauns nolūks. Savukārt minētā panta trešā daļa nosaka, ka Apdrošinātāja pienākums ir izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību arī tad, ja apdrošinātā riska iestāšanos izraisījusi apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātā, labuma guvēja vai trešās personas viegla neuzmanība. Apdrošinātāja pienākums ir pierādīt jebkurus apstākļus, kas to atbrīvo no apdrošināšanas līgumā noteiktajām saistībām izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību (24. panta sestā daļa).

Tādējādi apdrošinātāja tiesības atteikt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu likumdevējs saistījis ar tādu apstākļu pierādīšanu, kuri katrā konkrētajā gadījumā izraisījuši apdrošināšanas riska iestāšanos. Proti, šādas tiesības apdrošinātājam rodas gadījumā, ja tas pierāda, ka riska iestāšanos izraisījis pašas apdrošinātās personas ļauns nolūks (rupja neuzmanība).

[7.2] Atbilstoši likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 21. panta otrajai daļai apdrošinātājam ir jāpilda apdrošināšanas līguma noteikumi. Konstatējot, ka rupjas neuzmanības dēļ apdrošinātā persona līguma noteikumus nav pildījusi, apdrošinātājs atlīdzības izmaksu var atteikt (22. panta pirmā daļa).

"Likums "Par apdrošināšanas līgumu" neliedz pusēm iespēju brīvi vienoties par apdrošināšanas līguma noteikumiem, taču tie nevar būt pretrunā apdrošināšanas līguma būtību raksturojošiem likumā ietvertajiem noteikumiem, kas vispārīgā veidā reglamentē apdrošinātā, apdrošinājuma ņēmēja un apdrošinātāja tiesības un pienākumus (..), kā arī paredz to nepildīšanas sekas (..). Apdrošinātāja aizdomas vai šaubas nedod tam tiesības atkāpties no tiesīgi noslēgta līguma izpildes. Tikai uz likumā tieši tam paredzētiem pamatiem apdrošinātājs var atteikt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Apdrošinātāja pienākums ir pierādīt jebkurus apstākļus, kas to atbrīvo no apdrošināšanas līgumā noteiktajām saistībām izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību." (*skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014. gada 14. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-17/2014*).

Tas nozīmē, ka apdrošināšanas līguma noteikumos ietvertās pušu saistības nav tulkojamas atrauti no likuma regulējuma, un šādā kontekstā nedrīkst apdrošinātajai personai noteikt papildus ierobežojumus, pasliktinot tās stāvokli. Proti, apdrošinātājam savs atteikums jāpamato ar tādu apstākļu esamību, kas norāda uz apdrošinātās personas konkrētu darbību vai bezdarbību (rupju neuzmanību) kā apdrošināšanas riska iestāšanās cēloni. Katrā ziņā apdrošinātāja atsauce uz līguma neievērošanu nedrīkst būt formāla, proti, nesaistīta ar apdrošināšanas riska iestāšanos.

[7.3] Izskatāmajā lietā atbildētāja savu aizstāvības pozīciju pamato ar apstākli, ka prasītāja noslēgusi vairākas vienošanās pie 2016. gada 19. septembra Uzņēmuma līguma, nesaskaņojot tās ar apdrošinātāju, un tas būtiski mainījis Uzņēmuma līguma noteikumus. Tomēr tiesa spriedumā nav vērtējusi, kā konkrētajā gadījumā pasūtītāja un būvuzņēmēja vienošanās par darbu izpildes termiņa pagarinājumu ir ietekmējusi apdrošināšanas gadījuma – darbu neveikšanas termiņā – iestāšanos.

Pirmkārt, jāpiekrīt kasācijas sūdzībā norādītajam, ka pasūtītāja un būvuzņēmēja vienošanās par darbu izpildes termiņa pagarinājumu tika slēgta nolūkā novērst minētā apdrošināšanas gadījuma iestāšanos, un tam par šķērsli bija paša apdrošinātāja 2018. gada 16. augusta atteikums pagarināt apdrošināšanas līguma darbības termiņu.

Turklāt, kā izriet no minētā atteikuma, tā pamatā norādīts apstāklis, ka apdrošinājuma ņēmējs (SIA "RCBS Group") saņemtās priekšapmaksas apmērā visus darbus jau ir paveicis, kas acīmredzami neatbilst lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, tajā skaitā, nepieciešamībai darbu izpildes termiņu pagarināt (skat. *lietas 1. sēj., 44.lpp.*). Konkrētā apdrošināšana attiecās uz papildu darbiem, iekārtām un aprīkojumu, kuru nepieciešamība tika apzināta jau sāktā būvniecības procesā un par kuriem bija apmaksāta attiecīga priekšapmaksa.

Otrkārt, tiesa nav vērtējusi, vai 2018. gada 21. jūnija Vienošanās pie būvniecības garantiju apdrošināšanas līguma Nr. GJELV1030577, kas noslēgta starp apdrošinātāju ADB "Gjensidige" Latvijas filiāli, Apdrošinājuma ņēmēju SIA "RCBS", tā saistību pārņēmēju SIA "RCBS Group" un apdrošināto personu SIA "MP finance" pēc būtības neapliecina Uzņēmuma līguma Nr. 19/09/2016-BR4_MP-RCBS 2018. gada 1. jūnijā slēgtā Pārjaunojuma līguma noteikumu akceptu, proti, to, ka uz Pārjaunojuma līguma pamata saskaņojot Saistību pārņēmēja iestāšanos Apdrošinājuma ņēmēja statusā, apdrošinātāja rīcībā tika nodots arī minētais Pārjaunojuma līgums, pret kuru nekādi iebildumi, tajā skaitā, attiecībā uz paredzēto darbu izpildes termiņa pagarinājumu līdz 2018. gada 25. augustam no apdrošinātāja puses netika izteikti (skat. *lietas 1. sēj., 42.lpp.*).

Tas, savukārt, nozīmē, ka Būvniecības garantiju apdrošināšanas noteikumu 4.2.3. punktā paredzētā izņēmuma gadījuma iestāšanās apdrošināšanas atlīdzības izmaksai (Uzņēmuma līgumā izdarītas izmaiņas bez rakstiskas saskaņošanas ar Apdrošinātāju) ir vērtējama tikai attiecībā uz 2018. gada 31. jūlija Vienošanos pie 2018. gada 1. jūnija Pārjaunojuma līguma attiecībā uz darbu izpildes termiņa pagarinājumu līdz 2018. gada 15. oktobrim, kam bez faktiskajos apstākļos dibināta pamata nav piekritis pats apdrošinātājs.

Šādos apstākļos nevar piekrist pārbaudāmajā spriedumā izteiktajai atziņai, ka, pagarinot darbu izpildes termiņu, konkrētajās apdrošināšanas attiecībās pasūtītājs nav rīkojis labā ticībā.

[8] Iepriekš minēto argumentu kopums ir pamats Senāta secinājumam, ka pārbaudāmais spriedums atceļams un lieta nododama jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesā.

Ievērojot Civilprocesa likuma 458. panta otro daļu, spriedumu atceļot, atmaksājama SIA „Dominium Insurance Consultings" iemaksātā drošības nauda 300 EUR.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474. panta 2. punktu, Senāts

nosprieda

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021. gada 10. marta spriedumu atcelt un nodot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Atmaksāt SIA „Dominium Insurance Consultings" drošības naudu 300 EUR (*trīs simti euro*).

Spriedums nav pārsūdzams.

Senatore M. Senkāne

Senators	I. Bisters
Senators	V. Maksimovs